

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

**ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 888/98/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 30ής Μαρτίου 1998

**σχετικά με την έγκριση κοινοτικού προγράμματος δράσης για τη βελτίωση των συστημάτων
έμμεσης φορολογίας της εσωτερικής αγοράς (πρόγραμμα FISCALIS)**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται
στο άρθρο 189 Β της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι στην εσωτερική αγορά η πραγματική, ομοιόμορφη και αποτελεσματική εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου είναι ουσιώδους σημασίας για τη λειτουργία των συστημάτων έμμεσης φορολογίας, και ιδιαίτερα για την προστασία των εθνικών και κοινοτικών οικονομικών συμφερόντων μέσω της καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, της αποφυγής των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και της μείωσης της επιβάρυνσης των διοικήσεων και των φορολογουμένων·
- (2) ότι η πραγματική, ομοιόμορφη και αποτελεσματική εφαρμογή αποτελεί ευθύνη της Κοινότητας από κοινού με τα κράτη μέλη· ότι, αν και τα κράτη μέλη φέρουν την ουσιαστική ευθύνη από άποψη πόρων, σημαντικός ρόλος επαφίεται στην Κοινότητα όσον αφορά την παροχή της υποδομής και της απαραίτητης ώθησης·
- (3) ότι ένα υψηλό κοινό επίπεδο κατανόησης του κοινοτικού δικαίου και της ενσωμάτωσής του στα κράτη μέλη, από τους υπαλλήλους που είναι επιφορτισμένοι

με την έμμεση φορολογία, είναι ουσιώδης προϋπόθεση για την ομοιόμορφη εφαρμογή του· ότι τούτο μπορεί να επιτευχθεί μόνον μέσω αποτελεσματικής αρχικής και συνεχούς κατάρτισης που θα παρέχουν τα κράτη μέλη· ότι μια συμπληρωματική κοινοτική δράση είναι χρήσιμη για το συντονισμό και την προώθηση της κατάρτισης αυτής·

- (4) ότι μια αποτελεσματική, πραγματική, και ευρεία συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ αυτών και της Επιτροπής είναι σημαντική για τη λειτουργία των συστημάτων έμμεσης φορολογίας της εσωτερικής αγοράς· ότι μια κοινοτική υποδομή επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών είναι απαραίτητη για την επίτευξη των ανωτέρω· ότι με την ώθηση της Κοινότητας διευκολύνεται η δέουσα συνεργασία·
- (5) ότι η συνεχής βελτίωση των διοικητικών διαδικασιών είναι ουσιώδης για τη λειτουργία των συστημάτων έμμεσης φορολογίας της εσωτερικής αγοράς· ότι, αν και η πρωταρχική ευθύνη προς τούτο ανήκει στα κράτη μέλη, παράλληλα απαιτείται και μια συμπληρωματική κοινοτική δράση για το συντονισμό και την προώθηση αυτής της συνεχούς βελτίωσης·
- (6) ότι, σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας που διατυπώνονται στο άρθρο 3 Β της συνθήκης, οι στόχοι των μέτρων της παρούσας απόφασης δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν όλοι επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται, συνεπώς, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, και ότι η παρούσα απόφαση περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο και δεν υπερβαίνει τα όρια που είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων·
- (7) ότι η εμπειρία από τη λειτουργία των συστημάτων ανταλλαγής πληροφοριών σε κοινοτικό επίπεδο για την έμμεση φορολογία, και δη τον ΦΠΑ (VIES), που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 218/92

⁽¹⁾ ΕΕ C 177 της 11. 6. 1997, σ. 8, και ΕΕ C 1 της 3. 1. 1998, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ C 19 της 21. 1. 1998, σ. 48.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 1997 (ΕΕ C 371 της 8. 12. 1997), κοινή θέση του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1998 (ΕΕ C 62 της 26. 2. 1998, σ. 38) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Φεβρουαρίου 1998 (ΕΕ C 80 της 16. 3. 1998). Απόφαση του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1998.

του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1992, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα των έμμεσων φόρων (ΦΠΑ) ⁽¹⁾, κατέδειξε τη χρησιμότητα της τεχνολογίας των πληροφοριών για την προστασία των εσόδων, παράλληλα με την ελαχιστοποίηση των διοικητικών επιβαρύνσεων· ότι τα συστήματα αυτά απεδείχθησαν ουσιαστική εργαλεία της συνεργασίας, τα οποία επίσης ώθησαν τα κράτη μέλη να εντείνουν τη συνεργασία τους·

(8) ότι, προκειμένου να διασφαλισθεί η περαιτέρω συνεργασία, πρέπει να δημιουργηθούν συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών και να διασφαλισθεί η λειτουργία τους, καθώς οι ανάγκες των συστημάτων έμμεσης φορολογίας θα εξελίσσονται·

(9) ότι η εμπειρία που έχει αποκτήσει η Κοινότητα από το πρόγραμμα που θεσπίστηκε με την απόφαση 93/588/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με θέματα έμμεσης φορολογίας (Matthaeus-Tax) ⁽²⁾ και από την οργάνωση ασκήσεων πολυμερούς ελέγχου κατέδειξε τους στόχους του προγράμματος, φέρνοντας σε επαφή υπαλλήλους από διαφορετικές διοικήσεις στο πλαίσιο επαγγελματικών δραστηριοτήτων· ότι συνεπώς, οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να συνεχισθούν·

(10) ότι τα σεμινάρια συνιστούν ιδεώδες πλαίσιο ανταλλαγής ιδεών μεταξύ των υπαλλήλων των εθνικών διοικήσεων, των αντιπροσώπων της Επιτροπής και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, άλλων εμπειρογνώμων στον τομέα της έμμεσης φορολογίας· ότι κατά τη διάρκεια των σεμιναρίων αυτών μπορούν να διαμορφωθούν προτάσεις ικανές να βελτιώσουν τα ισχύοντα νομικά μέσα και να διευκολύνουν τη συνεργασία μεταξύ των διοικήσεων, ώστε να υπάρξει σύγκλιση των εθνικών συστημάτων έμμεσης φορολογίας·

(11) ότι, από την εμπειρία που έχει αποκτηθεί από το πρόγραμμα Matthaeus-Tax, προκύπτει ότι η συντονισμένη ανάπτυξη και εφαρμογή ενός κοινού προγράμματος κατάρτισης όπως αυτό που θεσπίστηκε με την απόφαση 95/279/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 1995, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής της απόφασης του Συμβουλίου 93/588/ΕΟΚ σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με θέματα άμεσης φορολογίας ⁽³⁾, μπορεί να οδηγήσει στην επίτευξη των στόχων του προγράμματος, ειδικότερα δε στην επίτευξη υψηλότερου επιπέδου κατανόησης του κοινοτικού δικαίου· ότι πρέπει να αναπτυχθούν περαιτέρω τα προγράμματα κατάρτισης στους τομείς

που θα καθορισθούν από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη· ότι τα κράτη μέλη πρέπει, επομένως, να διασφαλίσουν ότι όλοι οι υπάλληλοί τους θα λάβουν την αρχική κατάρτιση και την τακτική συνεχή κατάρτιση που προβλέπονται στα κοινά προγράμματα κατάρτισης·

(12) ότι, όπως έχει αποδειχθεί, ένα επαρκές επίπεδο γλωσσομάθειας των υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με την έμμεση φορολογία είναι ουσιαστικές για τη διευκόλυνση της συνεργασίας· ότι τα κράτη μέλη πρέπει, επομένως, να παράσχουν στους υπαλλήλους τους την απαραίτητη γλωσσική κατάρτιση·

(13) ότι το πρόγραμμα θα πρέπει να μπορούν να συμμετάσχουν και οι συνδεδεμένες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης· ότι στο πρόγραμμα θα πρέπει επίσης να μπορεί να συμμετάσχει η Κύπρος·

(14) ότι η χρηματοδότηση του προγράμματος θα πρέπει να επιμερισθεί μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών και ότι η χρηματοδοτική συμβολή της Κοινότητας θα πρέπει να εγγραφεί στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο μέρος, τμήμα III, Επιτροπή)·

(15) ότι η παρούσα απόφαση ορίζει, για όλη τη διάρκεια εφαρμογής του προγράμματος, ένα χρηματοδοτικό πλαίσιο που αποτελεί προνομιακή αναφορά για την αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή μέσα στα πλαίσια της ετήσιας διαδικασίας που προϋπολογισμού κατά την έννοια του σημείου 1 της δήλωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 1995, σχετικά με την εγγραφή δημοσιονομικών διατάξεων στις νομοθετικές πράξεις ⁽⁴⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Πρόγραμμα FISCALIS

Θεσπίζεται, για την περίοδο μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 1998 και 31ης Δεκεμβρίου 2002, πολυετές κοινοτικό πρόγραμμα δράσης (FISCALIS), καλούμενο στο εξής «πρόγραμμα», για τη βελτίωση της λειτουργίας των συστημάτων έμμεσης φορολογίας της εσωτερικής αγοράς. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τους τομείς δράσης που αναφέρονται στα άρθρα 4, 5 και 6.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης:

α) ως «έμμεση φορολογία» νοούνται οι έμμεσοι φόροι που αποτελούν αντικείμενο της κοινοτικής νομοθεσίας·

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 1. 2. 1992, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 280 της 13. 11. 1993, σ. 27.

⁽³⁾ ΕΕ L 172 της 22. 7. 1995, σ. 24.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 102 της 4. 4. 1996, σ. 4.

- β) ως «διοίκηση» νοούνται οι δημόσιες αρχές των κρατών μελών που είναι αρμόδιες για την έμμεση φορολογία·
- γ) ως «υπάλληλος» νοείται κάθε υπάλληλος διοίκησης υπεύθυνος για την εφαρμογή του εθνικού ή κοινοτικού δικαίου, των κανονιστικών ρυθμίσεων ή των διαδικασιών που διέπουν την έμμεση φορολογία·
- δ) ως «ανταλλαγή» νοείται η επίσκεψη εργασίας, προς όφελος της Κοινότητας, την οποία πραγματοποιεί σε διοίκηση άλλου κράτους μέλους ένας υπάλληλος στο πλαίσιο του προγράμματος·
- ε) ως «πολυμερείς έλεγχοι» νοούνται οι περιπτώσεις συνεργασίας, εντός του κοινοτικού νομικού πλαισίου για τη συνεργασία, τριών τουλάχιστον διοικήσεων με σκοπό την ενοποίηση και τον συντονισμό των ελέγχων επί φορολογουμένων που υπόκεινται σε έμμεση φορολογία στα συνεργαζόμενα κράτη μέλη·
- στ) ως «κοινοτικό νομικό πλαίσιο για τη συνεργασία» νοείται το σύνολο των κοινοτικών νομοθετικών μέτρων που αφορούν την μεταξύ κρατών μελών αμοιβαία συνδρομή και διοικητική συνεργασία σε θέματα έμμεσης φορολογίας.

Άρθρο 3

Στόχοι

Στόχος του προγράμματος είναι η ενίσχυση, μέσω κοινοτικής δράσης, των προσπαθειών των κρατών μελών προκειμένου:

- α) να αποκτήσουν οι υπάλληλοι το αυτό υψηλό επίπεδο κατανόησης του κοινοτικού δικαίου, ιδίως στον τομέα της έμμεσης φορολογίας, και της εφαρμογής του στα κράτη μέλη·
- β) να διασφαλισθεί αποτελεσματική, πραγματική και ευρεία συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ αυτών και της Επιτροπής·
- γ) να διασφαλισθεί η συνεχής βελτίωση των διοικητικών διαδικασιών, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες των διοικήσεων και των φορολογουμένων μέσω της ανάπτυξης και διάδοσης ορθών διοικητικών πρακτικών.

Άρθρο 4

Συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών, εγχειρίδια και οδηγοί

1. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την λειτουργικότητα των υφισταμένων συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών, εγχειριδίων και οδηγών που κρίνουν απαραίτητα. Δημιουργούν και διασφαλίζουν τον επιχειρησιακό χαρακτήρα των νέων συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών, εγχειριδίων και οδηγών που κρίνουν απαραίτητα.

2. Τα κοινοτικά στοιχεία των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών είναι ο εξοπλισμός, το λογισμικό και οι ζεύξεις δικτύου που πρέπει να είναι κοινά σε όλα τα κράτη μέλη για την εξασφάλιση της διασύνδεσης και διαλειτουργικότητας των συστημάτων, ανεξάρτητα από το εάν τα στοιχεία αυτά είναι εγκατεστημένα σε χώρους της Επιτροπής (ή ενός εξουσιοδοτημένου υπεργολάβου) ή σε

χώρους των κρατών μελών (ή ενός εξουσιοδοτημένου υπεργολάβου).

3. Τα μη κοινοτικά στοιχεία των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών είναι οι εθνικές βάσεις δεδομένων που αποτελούν τμήμα των εν λόγω συστημάτων, οι ζεύξεις δικτύου μεταξύ των κοινοτικών και μη κοινοτικών στοιχείων καθώς και το λογισμικό και το υλικό που κάθε κράτος μέλος θα κρίνει απαραίτητα για την πλήρη αξιοποίηση των εν λόγω συστημάτων από το σύνολο της διοίκησής του.

Άρθρο 5

Ανταλλαγές, σεμινάρια και πολυμερείς έλεγχοι

1. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διοργανώνουν ανταλλαγές υπαλλήλων. Η εκάστοτε διάρκεια των ανταλλαγών ποικίλλει, αλλά δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες. Κάθε ανταλλαγή εστιάζεται σε μία συγκεκριμένη εργασιακή δραστηριότητα και προετοιμάζεται επαρκώς, ενώ μετά το πέρας της αξιολογείται από τους υπαλλήλους και τις διοικήσεις που συμμετείχαν.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να επιτρέψουν στους συμμετέχοντες υπαλλήλους να μετέχουν ενεργά στις δραστηριότητες της διοίκησης υποδοχής· προς το σκοπό αυτό, επιτρέπεται στους υπαλλήλους αυτούς να εκτελούν τις εργασίες οι οποίες αντιστοιχούν στα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί από τη διοίκηση υποδοχής, σύμφωνα με την έννομη τάξη της.

Κατά τη διάρκεια της ανταλλαγής, η αστική ευθύνη του υπαλλήλου κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που εξομοιώνεται κατά τον ίδιο τρόπο με την αστική ευθύνη των υπαλλήλων της διοίκησης υποδοχής. Οι συμμετέχοντες στην ανταλλαγή υπάλληλοι υπόκεινται στους κανόνες περί επαγγελματικού απορρήτου που ισχύουν και για τους εθνικούς υπαλλήλους.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διοργανώνουν σεμινάρια στα οποία συμμετέχουν υπάλληλοι των διοικήσεων, αντιπρόσωποι της Επιτροπής και, εάν παραστεί ανάγκη, άλλοι εμπειρογνώμονες στον τομέα της έμμεσης φορολογίας.

3. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν για πειραματικούς λόγους, στα πλαίσια της επιτροπής του άρθρου 11, μεταξύ των πολυμερών ελέγχων που οργανώνουν τα κράτη μέλη εντός του κοινοτικού νομικού πλαισίου όσον αφορά τη συνεργασία, τους ελέγχους εκείνους των οποίων τα έξοδα θα αναληφθούν από την Κοινότητα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη υποβάλλουν τις εκθέσεις και αξιολογήσεις όσον αφορά τους ελέγχους αυτούς στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Κοινή πρωτοβουλία κατάρτισης

1. Τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με την Επιτροπή, προκειμένου να ενθαρρύνουν τη συνεργασία μεταξύ των οικείων οργανισμών κατάρτισης και των υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με την κατάρτιση σε θέματα έμμεσης φορολογίας στις διοικήσεις:

- α) αναπτύσσουν τα υφιστάμενα προγράμματα κατάρτισης και, ενδεχομένως, εκπονούν νέα προγράμματα για να παράσχουν στους υπαλλήλους έναν κοινό πυρήνα κατάρτισης και να τους επιτρέψουν να αποκτήσουν τα αναγκαία κοινά επαγγελματικά προσόντα και γνώσεις·
- β) δέχονται στα τμήματα κατάρτισης σε θέματα έμμεσης φορολογίας που προβλέπει κάθε κράτος μέλος για τους υπαλλήλους του, τους υπαλλήλους όλων των κρατών μελών, οσάκις αυτό κρίνεται σκόπιμο·
- γ) αναπτύσσουν τα αναγκαία κοινά εργαλεία για την κατάρτιση στην έμμεση φορολογία, και ειδικότερα τα εργαλεία γλωσσικής κατάρτισης.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι υπάλληλοί τους να λαμβάνουν την αρχική και συνεχή κατάρτιση που απαιτείται για την απόκτηση των κοινών επαγγελματικών προσόντων και γνώσεων σύμφωνα με τα κοινά προγράμματα κατάρτισης, καθώς και την αναγκαία γλωσσική κατάρτιση που θα τους επιτρέψει να φθάσουν σε ένα επαρκές επίπεδο γλωσσομάθειας. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 2, πληροφορούν την Επιτροπή σχετικά με το περιεχόμενο και το βαθμό της κατάρτισης που παρέχουν στους υπαλλήλους τους.

Άρθρο 7

Συμμετοχή των συνδεδεμένων χωρών

Το πρόγραμμα είναι ανοιχτό στη συμμετοχή χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στις ευρωπαϊκές συμφωνίες ή στα συμπληρωματικά πρωτόκολλά τους σχετικά με τη συμμετοχή των χωρών αυτών στα κοινοτικά προγράμματα, και, στο βαθμό που αυτό είναι δυνατό, βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας για την έμμεση φορολογία. Επίσης, στο πρόγραμμα μπορεί να συμμετάσχει και η Κύπρος, στο βαθμό που αυτό είναι δυνατό βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας για την έμμεση φορολογία.

Άρθρο 8

Δαπάνες

1. Οι αναγκαίες δαπάνες εφαρμογής του προγράμματος επιμερίζονται μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών, όπως προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3.
2. Η Κοινότητα καταβάλλει τα ακόλουθα:
 - α) τα οδοιπορικά και τις δαπάνες διαμονής των υπαλλήλων που μεταβαίνουν σε άλλο κράτος μέλος για να συμμετάσχουν στις δραστηριότητες του άρθρου 5, τα οδοιπορικά και τις δαπάνες διαμονής των λοιπών εμπειρογνομόνων στον τομέα της έμμεσης φορολογίας, οι οποίοι συμμετέχουν στα σεμινάρια του άρθρου 5 παράγραφος 2, καθώς και το κόστος διοργάνωσης των σεμιναρίων αυτών·
 - β) τις δαπάνες για την ανάπτυξη των εργαλείων για την κατάρτιση στην έμμεση φορολογία, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και για την εκπόνηση των εγχειριδίων και οδηγιών που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1·

- γ) το κόστος για την ανάπτυξη, αγορά, εγκατάσταση και συντήρηση των κοινοτικών στοιχείων των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, καθώς και το κόστος της καθημερινής λειτουργίας των κοινοτικών στοιχείων που θα εγκατασταθούν σε χώρους της Επιτροπής (ή εξουσιοδοτημένου υπεργολάβου)·
- δ) τις δαπάνες για την εκπόνηση, εν ανάγκη, μελετών από τρίτους όσον αφορά τον αντίκτυπο του προγράμματος, εξασφαλίζοντας παράλληλα το απόρρητο των στοιχείων.

3. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν:

- α) το κόστος της αρχικής και συνεχούς κατάρτισης των υπαλλήλων τους, καθώς και το κόστος της γλωσσικής τους κατάρτισης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν το κόστος της συμμετοχής των υπαλλήλων τους σε τυχόν συμπληρωματικές δραστηριότητες που διοργανώνονται στο πλαίσιο του άρθρου 5, πέραν των δραστηριοτήτων που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα·
- β) το κόστος δημιουργίας και λειτουργίας των μη κοινοτικών στοιχείων των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, καθώς και το κόστος της καθημερινής λειτουργίας των κοινοτικών στοιχείων των εν λόγω συστημάτων που θα εγκατασταθούν σε χώρους τους (ή σε χώρους εξουσιοδοτημένου υπεργολάβου).

Άρθρο 9

Χρηματοδοτικό πλαίσιο

Το χρηματοδοτικό πλαίσιο για την εκτέλεση του εν λόγω προγράμματος κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1998 και 31ης Δεκεμβρίου 2002 ορίζεται σε 40 εκατομμύρια Ecu. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

Άρθρο 10

Διατάξεις εφαρμογής

Τα απαραίτητα μέτρα για την ετέλεση του παρόντος προγράμματος λαμβάνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 11. Τα μέτρα εφαρμογής δεν θίγουν τις κοινοτικές διατάξεις που διέπουν την είσπραξη και τον έλεγχο, καθώς και τη διοικητική συνεργασία και την αμοιβαία συνδρομή στον τομέα της έμμεσης φορολογίας.

Άρθρο 11

Συμβουλευτική επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη μόνιμη επιτροπή διοικητικής συνεργασίας στον τομέα των έμμεσων φόρων, που συστάθηκε βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 218/92.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος, ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα που μπορούν να εφαρμοσθούν αμέσως.

β) Εάν τα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με την γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή:

— η Επιτροπή αναβάλλει την εφαρμογή των μέτρων που αποφάσισε για διάστημα τριών μηνών από την ημερομηνία της ανακοίνωσης,

— το συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται στην πρώτη περίπτωση.

4. Εκτός των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 10, η επιτροπή εξετάζει τα θέματα που θίγει ο πρόεδρος της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτημα του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους, και τα οποία αφορούν την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 12

Αξιολόγηση

1. Το πρόγραμμα υπόκειται σε συνεχή αξιολόγηση, η οποία πραγματοποιείται από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη από κοινού. Η αξιολόγηση διεξάγεται βάσει των εκθέσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή:

α) μέχρι τις 30 Ιουνίου 2000 το αργότερο, μια ενδιάμεση έκθεση, και

β) μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002 το αργότερο, μια τελική έκθεση για την υλοποίηση και τον αντίκτυπο του προγράμματος.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο:

α) μέχρι τις 30 Ιουνίου 2001 το αργότερο, ανακοίνωση με βάση τις ενδιάμεσες εκθέσεις των κρατών μελών σχετικά με τη σκοπιμότητα της συνέχισης του προγράμματος, η οποία συνοδεύεται, εφόσον κριθεί απαραίτητο, από κατάλληλη πρόταση·

β) μέχρι τις 30 Ιουνίου 2003 το αργότερο, τελική έκθεση για την υλοποίηση και τον αντίκτυπο του προγράμματος.

Οι ανωτέρω εκθέσεις διαβιβάζονται επίσης για ενημέρωση στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1998.

Άρθρο 14

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 30 Μαρτίου 1998.

Για το Ευρωπαϊκό
Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Lord SIMON of Highbury